

ἀμίλλης· καὶ τὸ τοῖς νικηφόροις <εἰς>ελαύνουσιν τῶν τει-
 χῶν ἐφίεσθαι μέρος διελεῖν καὶ καταβαλεῖν τοιαύτην ἔχει
 διάνοιαν, ὡς οὐ μέγα πόλει τειχῶν ὄφελος ἄνδρας ἐχούση
 μάχεσθαι δυναμένους καὶ νικᾶν. ἐν δὲ Λακεδαίμονι τοῖς
 νενικηκόσι στεφανίτας ἀγῶνας ἐξαίρετος ἦν ἐν ταῖς παρα- 5
 τάξεσι χώρα, περὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα τεταγμένους μάχε-
 σθαι· καὶ τῶν ζώων μόνῳ τῷ ἵππῳ μετουσία στεφάνου
 καὶ ἀγῶνος ἔστιν, ὅτι μόνος καὶ πέφυκε καὶ ἤσκηται μαχο-
 μένοις παρεῖναι καὶ συμπολεμεῖν. ἔει δὲ δὴ ταῦτα λέγεται
 μὴ κακῶς, ἤδη σκοπῶμεν ἔφη ὅτι τῶν μαχομένων F
 πρῶτον ἔργον ἐστὶ τὸ πατάξαι καὶ φυλάξασθαι, δεύτερον 11
 δὲ συμπεσόντας ἤδη καὶ γενομένους ἐν χερσὶν ὠθισμοῖς
 τε χρῆσθαι καὶ περιτροπαῖς ἀλλήλων, ᾧ δὴ μάλιστα φασιν
 ἐν Λεύκτροις τοὺς Σπαρτιάτας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, παλαι-
 στρικῶν ὄντων, καταβιασθῆναι· | διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ 640
 τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται ἄβριθὺς ὀπλιτοπάλας 16
 (PLG II p. 242 fr. 5, I 66 D.) καὶ Σοφοκλῆς εἰρηκῆ που
 περὶ τῶν Τρώων ὡς (fr. 775)

ἑφίλιπποι καὶ κερουλκοί,

σὺν σάκει δὲ ἑκωδωνοκρότῳ παλαισταί· 20

καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσί γε τὸ τρίτον ἐστὶν νικωμένους φεύγειν
 ἢ διώκειν νικῶντας. εἰκότως οὖν ἢ πυγμὴ προεισῆγε,
 δευτέραν δ' εἶχεν ἢ πάλη τάξιν, καὶ τελευταίαν ὁ δρόμος·
 ὅτι πυγμὴ μὲν ἐστὶ μίμημα πληγῆς καὶ φυλακῆς, πάλη δὲ
 συμπλοκῆς καὶ ὠθισμοῦ, δρόμῳ δὲ μελετῶσι φεύγειν καὶ 25
 διώκειν.

